

[Løvig Simonsen]

hvertsgartnerforening, de gav nemlig tilladelse til produktionen. Det er på baggrund af denne produktionsgodkendelse, champignon- dyrkning kom ind i billedet. Efter en forhandling fik man dog det positive resultat ud af det, at der er genskabt en virksomhed med 40 arbejdspladser.

Dernæst skal jeg gøre opmærksom på, at disse champignoner går til en fabrik, som også var nedlagt, og som nu er kommet i gang igen, bl.a. fordi vi leverer dertil. Jeg skal gøre opmærksom på, at foruden til denne fabrik leveres der også til frysning, og der skal også fremover leveres til eksport.

Det positive ved det – set fra vores side, som skal administrere midlerne – er, at en sådan arbejdsplads i dag koster det offentlige et sted mellem 35.000 kr. og 45.000 kr. i investeringer, renter og afskrivninger. Det skal ses på baggrund af, hvad det koster at udbetale arbejdsløshedsdagpenge for den samme person.

Endelig skal jeg sige, at de erfaringer, vi har med ungdomsgarantiordningen i Storstrøms amt, ikke er så negative, som der er givet udtryk for her. Jeg kan kun tale for mit eget område på Østlolland, men her kunne vi i hvert fald konstatere her i oktober-november sidste år, at alle personer, der var under L 488-ordningen, var i arbejde eller i uddannelse.

Det kan lade sig gøre, når man lader de lokale kræfter arbejde sammen – og når det høje ting her giver mulighed derfor.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Jeg sagde faktisk, det var fem kommuner, der var gået sammen om det her, så det var ikke forkert. Den eneste ting, jeg ikke havde med i det, som hr. Løvig Simonsen siger, er, at man også sælger til frysning. Det er rigtigt, det nævnte jeg ikke. Det er selvfølgelig lidt af en pointe, hvis det er sådan, at det er den eneste del af markedet, som ikke er kontrolleret af foreningen. Jeg tror, hr. Løvig Simonsen vil medgive mig, at det er højst utilfredsstillende, at man for at kunne starte en sådan produktion fælleskommunalt er nødt til at gå ind på det vilkår, at man ikke producerer til friskvaremarkedet. Det tror jeg faktisk også at socialdemokrater på Lolland er meget utilfredse med. Jeg ville sådan set

godt have, hvis også arbejdsministeren forholdt sig til dette eksempel. Er det sådanne vilkår, man skal arbejde på, hvis man vil lave jobskabelse? Jeg vil godt understrege, at jeg synes, projektet i sig selv er godt, men jeg synes, det er uacceptabelt, at man fuldstændig skal rette sig efter de private monopoler på den måde.

Det er faktisk ikke rigtigt, at alle projekter er godkendt i kommunal regie. Det er muligt, de er det i Storstrøms amt, men eksempelvis ved det meget omtalte gartneriprojekt i Roskilde var der et forsøg fra erhvervsgartnerne i Roskilde på at stoppe projektet. Der skete så det, at Roskilde kommune besluttede sig til at gennemføre projektet på trods af, at arbejdsmarkedsnævnet ikke ville gå med til det. Så måtte man give afkald på den støtte, der lå i § 97 A, altså som et beskæftigelsesprojekt, men man fik alligevel et godt projekt i gang, som har netop nogle af de kvaliteter, jeg nævnte.

Man er nødt til at fastholde, at der ligger altså et problem i jobskabelsesordningen, idet projekterne gøres afhængige af, at man får erhvervsorganisationernes tilslutning. De vil altid kalde det konkurrenceforvridende, hvis de har bare den mindste smule chance for at hente sig en lidt større profit hjem.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg synes egentlig, det var ejendommeligt, at man i denne debat skulle høre en ironisk bemærkning om, at socialdemokraterne mødte frem med mange privatister på talerstolen. Men da det nu er sagt, vil jeg også gerne møde som en af privatisterne fra socialdemokratiet, fordi jeg mener, at denne sag er så alvorlig, at socialdemokrater – mere end andre måske – føler sig forpligtet til at mobilisere alle tænkelige kræfter i dette samfund for at fremme beskæftigelsesmulighederne.

Når man skal vurdere den debat, der har været nu, ja, så kan man på den ene side glæde sig over den enestående positive holdning, der er til, at nu skal beskæftigelsen fremmes, og nu skal vi ikke mindst hjælpe de unge, der er arbejdsløse. Men glæden er kort, for lige efter må man konstatere, at det skal ikke gøres på den måde, og det skal heller ikke gøres på den måde og heller ikke på den tredje måde. Når man spidser ører og prøver på at finde ud af, hvad talerne så har af geniale løsninger af dette enormt store,